

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 207/07
27.03.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Nadežde Radević, Milomira Nikolića i Jovanke Kažić, članova veća, u parnici tužilaca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, BB i VV, čiji je punomoćnik BA, protiv tuženih GG i DD, čiji je punomoćnik BV, advokat, radi utvrđenja ništavosti rešenja, odlučujući o reviziji tužilaca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Pančevu Gž. 273/06 od 18. oktobra 2006. godine, u sednici veća održanoj 27. marta 2007. godine, doneo je

P R E S U D U

I ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca AA izjavljena protiv presude Okružnog suda u Pančevu Gž. 273/06 od 18. oktobra 2006. godine.

II ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija tužilja BB i VV izjavljena protiv presude Okružnog suda u Pančevu Gž. 273/06 od 18. oktobra 2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Pančevu P. 2086/04 od 28.9.2005. godine, odbije je tužbeni zahtev tužilaca kojim su tražili da se utvrdi da je rešenje Opštinskog suda u Pančevu I. 1918/90 od 11. januara 1996. godine ništavo, te da se naloži zemljišno-knjižnom odeljenju Opštinskog suda u Pančevu da u zemljišno-knjižnom ulošku br. aa K.O. ĐĐ i to na parceli navedenoj u izreci presude uspostavi ranije zemljišno-knjižno stanje tako što će upisati pravo vlasništva tužilaca u po 1/8 delova, svakom na označenoj nepokretnosti a što bi tuženi kao naslednici sada pokojnog PP bili dužni da priznaju i trpe. Tužioci su obavezani da tuženima naknade troškove postupka.

Odlučujući o žalbi tužilaca Okružni sud u Pančevu je presudom Gž. 273/06 od 18. oktobra 2006. godine žalbu odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdio.

Protiv presude Okružnog suda u Pančevu tužioci su izjavili reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešne primene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe člana 399 ZPP-a ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), Vrhovni sud je našao da je revizija tužioca AA neosnovana, a revizija BB i VV nedozvoljena.

Tužilju VV je tokom postupka zastupao tužilac AA.

Odredbom člana 84 stav 2 ZPP-a je propisano da stranku mora zastupati advokat u postupku po reviziji i zahtevu za zaštitu zakonitosti. Odredbom člana 90 ZPP je propisano da ako stranka u punomoćju nije bliže odredila ovlašćenja punomoćnika, punomoćnik koji nije advokat može na osnovu ovakvog punomoćja da preduzima sve

radnje u postupku ali mu je uvek potrebno izričito ovlašćenje za povlačenje tužbe, za priznanje ili odricanje od tužbenog zahteva, za zaključenje poravnanja, za povlačenje ili odricanje od redovnog pravnog leka i za prenošenje punomoćja na drugo lice.

Reviziju protiv presude Okružnog suda u Pančevu izjavili su tužioci putem advokat EE. Uz reviziju je priložena punomoć za navedenog advokata, koju je potpisao AA.

Tužilja BB nije ovlastila advokata EE da izjavi reviziju u njeno ime pa je revizija tužilje BB nedozvoljena na osnovu čl. 84 i 401 stav 2 tačka 2. ZPP, jer reviziju nije izjavilo lice koje je advokat.

Tužilju VV je tokom postupka zastupao tužilac AA. Kako AA nije advokat, prema odredbi člana 90 ZPP nije u punomoćju imao izričito ovlašćenje VV da prenese punomoćje na drugo lice, to se ima smatrati da revizija tužilje nije izjavljena od advokata, pa je i njena revizija nedozvoljena na osnovu odredbe čl. 84 i 401 stav 2 tačka 2. ZPP.

Predmet tužbenog zahteva tužioca AA je da se utvrdi da je rešenje Opštinskog suda u Pančevu I 1918/90 od 11.1.1996. godine ništavo i da se naloži zemljišno-knjižnom odeljenju Opštinskog suda u Pančevu da u zemljišnoj knjizi uspostavi ranije zemljišno-knjižno stanje na označenoj nepokretnosti. Tužilac poništaj traži na osnovu odredbe člana 60 tač. 1. i 2. u vezi sa članom 104 tačka 1, članom 107 tačka 1, članom 108, članom 109 tačka 1 i članom 110 Zakona o obligacionim odnosima.

U provedenom postupku je utvrđeno da je pravnosnažnim rešenjem Opštinskog suda Pančevu od 27.4.1990. godine na predlog ovde tužilaca ustanovljeno da na nepokretnostima koje su upisane zknj. ulošku aa K.O. ĐĐ su upisani kao suvlasnici svako od tužilaca u 1/8 dela i PP u 5/8 delova. Istim rešenjem ukinuta je imovinska zajednica na opisanim nepokretnostima putem prodaje istih na javnoj dražbi, a novčani iznos dobijen prodajom podeliće se u srazmeri suvlasničkih delova. PP je dana 15.10.1990. godine podneo predlog za izvršenje radi prodaje navedenih nekretnina, na javnoj dražbi održanoj 27.5.1993. godine iste su prodate i pošto se PP koristio pravom preče kupovine on je iste nekretnine kupio. Rešenjem Opštinskog suda u Pančevu I. 1918/90 od 27.5.1993. godine i ispravci istog rešenja od 24.6.1993. godine sporne nekretnine su dosuđene PP. Rešenjem I. 1918/90 od 24.6.1993. godine sud je dužnicima, ovde tužiocima, isplatio kupoprodajnu cenu na ime suvlasničkog dela. Rešenjem I. 1918/90 od 11.1.1996. godine Opštinski sud u Pančevu naložio je zemljišno-knjižnom odeljenju Opštinskog suda da na navedenim nekretninama iz zknj. uloška aa upiše kao isključivog vlasnika PP, pri čemu je to sud rešenjem pod brojem Dn. 96/96 od 15.1.1996. godine i učinio.

Na osnovu tako utvrđenih činjenica, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su tužbeni zahtev tužioca AA odbili kao neosnovan.

Odredbe Zakona o obligacionim odnosima, na osnovu kojih tužilac traži da se utvrdi ništavost spornog rešenja koje je doneto u izvršnom postupku, odnose se na ništavost ugovora i ne primenjuju se na odluke koje su donete u toku izvršnog postupka. Naime, sporno rešenje Opštinskog suda u Pančevu I. 1918/90 od 11. januara 1996. godine doneto je u izvršnom postupku, a na osnovu pravnosnažnog i izvršnog rešenja tog suda od 24. juna 1993. godine, kojim je utvrđeno da je PP, ovde tužiocima, isplatio njihove suvlasničke delove na spornoj nepokretnosti. Kako se odluke donete u postupku izvršenja mogu pobijati pravnim lekovima pod uslovima propisanim Zakonom o izvršnom postupku a ne odredbama Zakona o obligacionim odnosima na koje se tužilac poziva, tužbeni zahtev tužioca nije osnovan. Stoga je neosnovano isticanje u reviziji tužioca da su nižestepene presude zasnovane na pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Vrhovni sud je na osnovu odredbe člana 405 ZPP, odbio kao neosnovanu reviziju tužioca AA, a na osnovu odredbe člana 404 ZPP, reviziju tužilja BB i VV odbacio kao nedozvoljenu.

Predsednik veća - sudija

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

KO